

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Хмельницькій області
Слідчий відділ

вул. Героїв Майдану, 19, м. Хмельницький, 29000, тел. (0382)65-76-91
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hml@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001734

№ _____

На № _____

від _____

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

м. Хмельницький

30 серпня 2024 року

Старший слідчий - криміналіст слідчого відділу Управління Служби безпеки України у Хмельницькій області капітан юстиції Омельченко Володимир Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 2202424000000104, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 27.08.2024, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277 та 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Панішева Євгена Володимировича,
16.09.1988 р.н., громадянина України,
уродження смт Фащівка Перевальського
району Луганської області, зареєстрованого за
адресою: Луганськ область, Перевальський
район, смт Фащівка, вул. Леніна, 66, не
судимого,

про те, що він підозрюється у **державній зраді**, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 111 КК України**.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Панішев Євген Володимирович.**

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки (далі за текстом – ВР УРСР) схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що ВР УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно

до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація (далі за текстом – РФ).

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії й Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання, згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності, чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй (далі за текстом – ООН).

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заключному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14.01.1998 №13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного договору, РФ зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Положеннями ст.ст. 1-3 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до ст.ст. 72, 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією України, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Згідно зі ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Перебування на території України підрозділів Збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Наприкінці 2013 року, у зв'язку з несприйняттям демократичних процесів, які відбувалися на території України, в окремих невстановлених осіб виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема, шляхом створення і фінансування терористичної організації на території Луганської області України.

Так, 27.04.2014 у м. Луганську створено так звану «Луганську народну республіку» та видано «Акт про проголошення державної самостійності «Луганської народної республіки» (далі за текстом – «ЛНР»), яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014, на порушення порядку, встановленого Конституцією України так званого «загального обласного референдуму» на території Луганської області, з питання визнання державної самостійності «ЛНР», та вчинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони (далі за текстом – МО) України та Міністерства внутрішніх справ (далі за текстом – МВС) України.

11.05.2014 в окремих містах та районах Луганської області, всупереч законодавству України, проведено вказаний так званий «референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ЛНР».

Окрім того, утримання частини території Луганської області, взятої представниками терористичної організації «ЛНР» під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, та досягнення завдання щодо зміни меж території та державного кордону України у спосіб, що суперечить порядку, встановленому

Конституцією України, потребує значних людських ресурсів, проведення їх навчання та забезпечення озброєнням та військовою технікою для можливості здійснення опору Збройним Силам України (далі за текстом – ЗС України), вчинення інших терористичних актів з метою залякування населення, провокації воєнного конфлікту тощо.

При цьому, намагання досягти однієї з цілей, а саме створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ЛНР» як легітимного державного утворення, що має власні органи державної влади, місцевого самоврядування та військові, в тому числі, збройні формування, призвело до прийняття ватажками терористичної організації «ЛНР» рішення щодо створення та функціонування окремих організованих груп, об'єднаних єдиним планом здійснення ними злочинної діяльності по закріпленім напрямкам, тобто окремих злочинів терористичної організації в цілому. В межах вказаних організованих груп розділені функції між її учасниками з ієрархічним закріпленням їх обов'язків.

Такі організовані групи умовно поділені на так звані «політичний» і «силовий» блоки, та подекуди, окремі організовані групи виконують функції обох блоків.

Так, на учасників політичного блоку покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих «органів державної влади «ЛНР»» та організація їх діяльності;
- видача документів, що мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нікчемних, у відповідності до законодавства України, «органів державної влади «ЛНР»»;
- організація та проведення незаконних референдуму та виборів на території Луганської області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «ЛНР»;
- проведення агітаційної роботи серед населення Луганської області щодо діяльності терористичної організації «ЛНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;
- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;
- налагодження взаємодії між лідерами терористичних організацій «ЛНР» і «ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності терористичної організації «ЛНР», що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам антитерористичної операції й Операції Об'єднаних сил (далі за текстом – АТО й ООС);
- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку терористичної організації «ЛНР» та для забезпечення їх протиправної діяльності;
- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності терористичної організації «ЛНР», дискредитації діяльності органів державної влади України й осіб, задіяних у ході проведення АТО та ООС, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій,

направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- забезпечення учасників терористичної організації «ЛНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами тощо.

Водночас, на учасників силового блоку покладаються наступні обов'язки:

- ведення терористичної діяльності проти органів державної влади України, військових підрозділів України та мирного населення, а саме здійснення з використанням невідомої органами досудового розслідування військової техніки, в тому числі артилерійського озброєння (самохідні артилерійські установки, реактивні системи залпового вогню тощо), вогнепальної зброї (кулемети, автомати, гвинтівки тощо) та боєприпасів (артилерійські снаряди, міни, гранати тощо) терористичних актів (обстріли з артилерійського озброєння та вогнепальної зброї) щодо військовослужбовців ЗС України й інших військових формувань України, задіяних у проведенні АТО й ООС на території Луганської області, працівників органів влади України й інших осіб, в тому числі і мирного населення, з метою дестабілізації обстановки на території Луганської області та України в цілому, сприяння втрати авторитету органів державної влади України та сприяння подальшому захопленню території Луганської області не передбаченими законом збройними формуваннями (далі за текстом – НЗФ) терористичної організації «ЛНР»;

- створення НЗФ та участь у їх діяльності;

- вчинення терористичних актів та диверсій на території України;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «ЛНР» та керівництво їхніми діями;

- організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями ЗС України, задіяними у проведенні АТО й ООС;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Луганської області;

- з метою опору представникам державної влади України та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами України та ЗС України, організація у групи осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників терористичної організації «ЛНР», озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;

- захоплення зброї чи заволодіння в інший спосіб бойовими припасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО й ООС і забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу легітимну владу в Україні;

- організація поставок зброї, бойових припасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації;

- силова підтримка учасників політичного блоку та інших незаконних утворень терористичної організації «ЛНР», а також укріплення й охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація виробництва, налагоджування ремонту деяких видів зброї та бойових припасів, створення так званого військово-промислового комплексу терористичної організації «ЛНР»;

- незаконне переслідування фізичних та юридичних осіб, які перебувають як на тимчасово окупованій території, так і за її межами, за невиконання ними вимог учасників терористичної організації «ЛНР», в тому числі і незаконне позбавлення

волі таких осіб, заволодіння їх майном на користь терористичної організації «ЛНР» тощо.

На керівників блоків терористичної організації «ЛНР» також покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочинів за допомогою керівників груп, що входять до складу вищевказаних блоків.

Відповідно до розподілу функцій, встановленого організаторами та керівниками терористичної організації «ЛНР», загальнополітичне керівництво терористичною діяльністю вказаної терористичної організації здійснювали Болотов Валерій Дмитрович, Карякін Олексій В'ячеславович, Баширов Марат Фаатович, Плотницький Ігор Венедиктович, Івакін Юрій Володимирович, Корнет Ігор Олександрович, Пасічник Леонід Іванович, Винокуров Станіслав Євгенович та інші особи, а безпосереднє керівництво силовим блоком, до складу якого входили НЗФ: батальйон (бригада) «Прізрак», батальйон «Зоря», батальйон «Август», «Козача національна гвардія», батальйон «Леший», батальйон «Русь», батальйон «Корнилівці» і т.д., здійснювали Мозговий О.Б., Патрушев А.О., Костін О.В., Козіцин М.І. та інші особи.

Одним із основних завдань учасників терористичної організації «ЛНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, утримування захопленої частини території Луганської області під своїм контролем, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України шляхом застосування зброї, вчинення обстрілів, вибухів, підпалів та інших дій, що створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Луганська народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, та відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони (далі за текстом – РНБО) України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» на території Донецької та Луганської областей розпочато проведення АТО, яка тривала до 30.04.2018.

З 30.04.2018 відповідно до указу Президента України від 30.04.2018 № 116/2018 «Про затвердження рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30 квітня 2018 року «Про широкомасштабну антитерористичну операцію на території Донецької та Луганської областей» та наказу Верховного Головнокомандувача ЗСУ «Про початок операції Об'єднаних сил із забезпечення національної безпеки й оборони, відсічі та стримування збройної агресії Російської Федерації на території Донецької та Луганської областей» АТО отримало формат ООС, яка тривала до 24.02.2022.

07.10.2014 наказом керівника АТЦ при СБУ за № 33/6/9 районами проведення АТО визначені території Донецької та Луганської областей.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ЛНР», що реалізують злочинний умисел щодо досягнення вищезазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема, щодо визнання легітимності діяльності «ЛНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних

будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Луганської області, акти застосування збройної сили проти військовослужбовців ЗС України, правоохоронних органів України й інших представників сил АТО й ООС у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші кримінальні правопорушення.

Як наслідок, частина території Луганської області опинилась під контролем представників терористичної організації «ЛНР», підконтрольних РФ, та відповідно до Постанови ВР України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», Постанови ВР України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», та Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ЛНР» або за їх участі визнані у зверненнях ВР України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ЛНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВР України до ООН, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи (далі за текстом – ПАРЄ), Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі (далі за текстом – ОБСЄ), Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання РФ державою-агресором, затвердженому Постановою ВР України від 27.01.2017 за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, ПАРЄ, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВР України від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ЛНР» і «ДНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Факт створення «ЛНР» за підтримки та під контролем РФ визнано Резолюцією ПАРЄ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «ЛНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності до українського або міжнародного права.

З метою сприяння насильницькій зміні меж території України, на виконання завдань силового блоку терористичної організації «ЛНР» з квітня 2014 року на частині території Луганської області групами осіб, які здійснювали захоплення адміністративних будівель органів державної влади України та правоохоронних органів України на території Луганської області, після незаконного заволодіння зброєю та бойовими припасами із зазначених будівель, утворено ряд НЗФ.

Так, для виконання вищезазначених функцій силового блоку терористичної організації «ЛНР», 07.10.2014 її самопроголошеним головою виданий указ за № 15, згідно якому створено незаконне військове формування «Народна міліція ЛНР», на яке покладено функції здійснення збройного опору силам АТО на території Луганської та Донецької областей та забезпечення захисту життєдіяльності зазначеної терористичної організації від зовнішніх загроз.

Вказане формування має організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військове озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «ЛНР», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Луганської області, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Луганської області та мають загальну координацію керівництва.

У складі т.зв. «Народної міліції ЛНР» створений т.зв. «2-й армійський корпус (військова частина 77077)», який діяв на території Луганської області з штабом у м. Луганськ, та який з 01.01.2023 офіційно включений до складу Збройних сил Російської Федерації й перейменований на «2-й гвардійський Лугансько-Северодонецький армійський корпус 8-ї гвардійської загальновійськової ордену Леніна армії сухопутних військ Російської Федерації».

В листопаді 2014 року у складі т.зв. «Народної міліції ЛНР» створений структурний підрозділ – «4 окрема мотострілецька бригада (військова частина 74347)» (далі – «4 ОМСБр») з дислокацією у місті Алчевськ Алчевського району Луганської області, якому, за рішенням керівництва терористичної організації «ЛНР», доручено здійснення збройного опору силам АТО/ООС, проведення артилерійських обстрілів та залякування цивільного населення на території Луганської області. З метою виконання цих завдань у складі «4 ОМСБр» сформовані окремі артилерійські, мотострілецькі та інші підрозділи, до складу яких на постійній основі залучені громадяни України та інших держав, радикально налаштовані до діючої державної влади України.

У 2017 році 4 ОМСБр було передислоковано до м. Красний Луч (м. Хрустальний) Луганської області та змінено умовне найменування на «військова частина 40318».

З 2015 по 2022 роки 4 ОМСБр брала участь у бойових діях проти Сил оборони України в районі села Жолобок Северодонецького району Луганської області та інших районах Луганської області.

З 24.02.2022 вказана бригада брала участь в бойових діях проти Сил оборони України поблизу таких населених пунктів:

- у період з кінця лютого по кінець березня 2022 року – в районі с. Новоохтирка Луганської області;

- у період з березня по квітень 2022 року – в районі м. Рубіжне Луганської області та в районі смт Нижнє Северодонецького району Луганської області;

- у червні 2022 року – на лінії м. Рубіжне – м. Северодонецьк – с. Борівське Луганської області;

- у липні 2022 року – в районі с. Білогорівка Луганської області;
 - у квітні 2023 року – в районі с. Кліщіївка та с. Андріївка Бахмутського району Донецької області;

- у період з липня по вересень 2023 року – на Курдюмівському напрямку в районі с. Кліщіївка та с. Андріївка Бахмутського району Донецької області.

Крім цього, у 2022-2023 роках – в районах міст Северодонецьк та Лисичанськ, села Жолобок та селища Білогорівка Северодонецького району Луганської області, міста Бахмут, сіл Іванівське та Кліщіївка Бахмутського району Донецької області та інших районах Донецької, Луганської та Харківської областей.

З 01.01.2023 4 ОМСБр офіційно включена до складу збройних сил російської федерації й перейменована на «4-ту окрему мотострілецьку бригаду (військова частина 40318, номер польової пошти – 57326, м. Алчевськ) 2-го гвардійського Лугансько-Северодонецького армійського корпусу (військова частина 44744, м. Луганськ) 8-ї гвардійської загальновійськової ордену Леніна армії (військова частина 33744, м. Новочеркаськ Ростовської області Російської Федерації) Південного військового округу сухопутних військ Збройних Сил Російської Федерації» з дислокацією у місті Алчевськ Алчевського району Луганської області.

Так, 19 березня 2018 року, громадянин України Панішев Євген Володимирович, 16.09.1988 р.н., підтримуючи проросійську ідеологію, з власної ініціативи, з метою вчинення терористичних актів, усвідомлюючи, що учасники вказаної терористичної організації з моменту її створення систематично вчиняли на території України терористичні акти, здійснювали залякування населення, вбивства громадян, захоплення адміністративних будівель органів державної влади і місцевого самоврядування України, вчиняли інші тяжкі й особливо тяжкі злочини, що призводило до дестабілізації суспільно-політичної ситуації в Україні, маючи наміри брати участь у діяльності цієї терористичної організації та здійснювати збройний опір силам АТО/ООС, добровільно вступив на так звану «службу по контракту» до складу незаконного збройного формування - 4 ОМСБр 2 АК НМ терористичної організації «ЛНР».

Вступивши до вказаної терористичної організації «ЛНР», Панішев Є.В. отримав військове звання «рядовий», військову форму одягу, вогнепальну зброю – «АКМ» серійний № ЯЕ7894 та був зарахований до складу 4 ОМСБр 2 АК НМ терористичної організації «ЛНР», на так звану посаду «старшого механіка-водія».

З 19.03.2018 по 10.09.2020 Панішев Є.В. проходив так звану «військову службу» в 4 ОМСБр 2 АК НМ терористичної організації «ЛНР» (військова частина Л74347) на посаді старшого механіка-водія, згідно з функціональними обов'язками знав будову, технічні можливості, правила експлуатації та обслуговування бойової машини, утримував машину в постійній готовності до дій, уміло водив її в будь-яку пору року та час доби, вмів готувати машину до подолання водних перешкод, переправ, інших складних ділянок місцевості, знав місцезнаходження або напрямок дій свого підрозділу та шляхи руху до нього, знав точно і виконував команди, сигнали регулювання і управління, умів користуватися схемою маршруту і орієнтуватися на місцевості, вибирати укрите місце, проводити улаштування окопу, маскувати його і машину, володів особистою зброєю, забезпечував найкращі умови для ведення вогню, вів спостереження, доповідав про виявлені цілі і результати їх ураження, знав озброєння бойової машини, вмів заряджати і вести вогонь із її озброєння.

Панішев Є.В. входив до складу екіпажу бойової машини, підпорядковувався командирі відділення, ніс персональну відповідальність за технічний стан матеріальної частини бойової машини та керував нею на полі бою.

Під час проходження так званої «служби» в складі незаконного збройного формування Панішев Є.В був документований військовим квитком серії НР №330057 від 15.01.2019.

20.11.2019 наказом одного із невстановлених керівників терористичної організації «ЛНР» № 768 за належне виконання функціональних обов'язків Панішеву Є.В. присвоєно військове звання «молодший сержант».

10.09.2020 наказом командира так званої «військової частини Л74347» № 199 Панішева Є.В. призначено на посаду командира відділення – командира бойової машини у складі 4 окремої мотострілецької бригади терористичної організації «ЛНР» та нагороджено нагрудним знаком «Гвардия».

Згідно з функціональними обов'язками Панішев Є.В., будучи командиром відділення, відповідав за успішне виконання відділенням бойових завдань, навчання, виховання, військову дисципліну, морально-психологічний стан, стройову підготовку й фізичну витривалість, охайний вигляд підлеглих, правильну експлуатацію, зберігання озброєння, техніки, спорядження та за утримання їх у належному стані. Підпорядковувався командирові взводу та його заступникові і був безпосереднім начальником особового складу відділення.

21.05.2021 наказом одного із невстановлених керівників терористичної організації «ЛНР» № 98 за належне виконання функціональних обов'язків Панішеву Є.В. присвоєно військове звання «сержант».

З березня 2018 року Панішев Є.В., перебуваючи у складі вищевказаної бригади, спільно із учасниками інших збройних та терористичних формувань так званої «ЛНР» брав безпосередню участь в збройних протистояннях з силами АТО, ООС на території Луганської області.

Крім цього, Панішев Є.В., забезпечував виконання обов'язків військової служби у незаконних збройних формувань терористичної організації «ЛНР», а саме: бути вірним військовій присязі, дотримуватися конституції і законів ЛНР; проходити військову службу по контракту в період установленим дійсним контрактом терміном в «Народній міліції» ЛНР; суворо і точно виконувати вимоги загальновійськових статутів; в період проходження військової служби по контракту добросовісно виконувати всі загальні, посадові і спеціальні завдання військовослужбовців установлених законодавством та іншими нормативно-правовими актами ЛНР, виконувати вимоги військової присязи та інших нормативно-правових актів ЛНР; при скоєнні правопорушень, нести всі види юридичної відповідальності відповідно до законодавства ЛНР; дотримуватися військової дисципліни, виконувати накази, розпорядження і вимоги командира (начальника); дотримуватися установлений порядок користування секретними документами і військовою технікою (апаратурою), берегти в таємниці відомості отримані в ході проходження військової служби.

В подальшому, всупереч вказаним вище нормам міжнародного гуманітарного права Президент Російської Федерації Путін Володимир Володимирович, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади Російської Федерації, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 №3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил та інших воєнізованих формувань російської федерації на територію України.

Так, з листопада 2021 року представники влади та ЗС РФ, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 8 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових РФ, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами Російської Федерації та світовою спільнотою, представниками влади та ЗС РФ розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян РФ та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також вчинення провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території РФ та тимчасово окупованим територіям України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом РФ «Донецької народної республіки» і «Луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів, 15 лютого 2022 року Державна Дума Російської Федерації звернулася до Президента Російської Федерації з проханням визнати незалежність «самопроголошених Донецької та Луганської народних республік».

18 лютого 2022 року керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей повідомлено про проведення евакуації місцевого населення тимчасово окупованих територій України до Ростовської області, що пояснювалося вигаданими застереженнями про те, що Збройні Сили України мають намір атакувати тимчасово окуповані території та здійснити їх силове повернення під контроль України.

19 лютого 2022 року вказаними особами було оголошено так звану загальну мобілізацію жителів тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей.

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента Російської Федерації з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

В цей же день, Президент Російської Федерації скликав позачергове засідання Ради безпеки Російської Федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності Донецької та Луганської народних республік.

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу Ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення Державної думи РФ та заявили про необхідність визнання Президентом РФ незалежності «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Цього ж дня Президент Російської Федерації підписав указ про визнання незалежності Донецької народної республіки та Луганської народної республіки.

22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації РФ.

В цей же день Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації РФ звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24 лютого 2022 року о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України та видав відповідний наказ підрозділам збройних сил рф про вторгнення на територію суверенної України.

В подальшому цього ж дня Збройними Силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

Так, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних сил російської федерації та федеральної служби військ національної гвардії російської федерації, а також підконтрольних їм незаконних збройних і формувань шляхом збройної агресії, з погрозою застосування військового озброєння, яке перебувало у їх розпорядженні та тактичного його застосування, незаконно вторглися на територію суверенної держави, через державний кордон України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші критичні об'єкти цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави України, та здійснили окупацію частин вказаних територій.

У період з 5 години 24 лютого 2022 року по даний час підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

В подальшому, строк дії воєнного стану в Україні продовжувався відповідним Законом України та триває безперервно з 24.02.2022 по даний час.

Таким чином, громадянин України Панішев Є.В., підтримуючи проросійську ідеологію, з власної ініціативи, з метою вчинення дій з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу

України, усвідомлюючи, що збройні сили Російської Федерації, здійснивши повномасштабне вторгнення на територію України, розпочали агресивну війну проти України, здійснюють на території України терористичні акти, залякують населення, вбивають громадян, захоплюють адміністративні будівлі органів державної влади і місцевого самоврядування України, військові частини та загалом територію України, вчиняють інші тяжкі й особливо тяжкі злочини, що призвело до дестабілізації суспільно-політичної ситуації в Україні та інших тяжких наслідків, маючи наміри сприяти державі-агресору – Російській Федерації у цій діяльності та здійснювати збройний опір Збройними Силами України, перебуваючи та діючи у складі незаконного збройного формування «4ОМСБр» терористичної організації «ЛНР», усвідомлював, що в умовах введеного на території України воєнного стану, розпочатої відкритої військової агресії РФ проти України, здійснення її збройними силами спільно з незаконними збройними формуваннями терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР» інтенсивних ракетно-бомбових ударів та артилерійських обстрілів по військовим та цивільним об'єктам на всій території України, окупації її територій, він тим самим перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту та своїми умисними діями на боці РФ як держави-агресора бере активну участь у військовій агресії проти України та надає іноземній державі допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України.

Так, не пізніше 01.01.2023 року, громадянин України Панішев Є.В. на підставі наказів військового командування збройних сил російської федерації у межах загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації спільно з членами незаконних збройних формувань терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», виконував бойові завдання, пов'язані із військовим захопленням території України.

У той же час, Панішев Є.В., діючи в складі свого підрозділу незаконного збройного формування «4 ОМСБр» терористичної організації «ЛНР», спільно з військовослужбовцями збройних сил російської федерації, брав участь в бойових діях поблизу таких населених пунктів:

- у березні 2022 року – в районі смт Великий Бурлук Харківської області;
- у червні 2022 року – на лінії м. Рубіжне – м. Северодонецьк – с. Борівське Луганської області;
- у липні 2022 року – в районі с. Білогорівка Луганської області;
- у квітні 2023 року – в районі с. Кліщіївка та с. Андріївка Бахмутського району Донецької області;
- у період з липня по вересень 2023 року – на Курдюмівському напрямку в районі с. Кліщіївка та с. Андріївка Бахмутського району Донецької області.

Крім цього, у 2022-2023 роках – в районах місті Северодонецьк та Лисичанськ, села Жолобок та селища Білогорівка Северодонецького району Луганської області, міста Бахмут, сіл Іванівське та Кліщіївка Бахмутського району Донецької області та інших районах Донецької, Луганської та Харківської областей.

При цьому Панішев Є.В. відкрито носив при собі вогнепальну зброю; був одягнений у військову форму зразка збройних сил РФ з закріпленим на плечі лівої руки відмітним розпізнавальним знаком у вигляді стрічки білого кольору, який може бути розпізнаний на відстані (вказана біла стрічка на лівій руці як розпізнавальний знак фактично використовувалась як військовослужбовцями збройних сил РФ, так і членами незаконного збройного формування «4-й ОМБ 2 АК НМ ЛНР»).

Крім цього, у вказаний період часу Панішев Є.В., діючи на боці ворога – держави-агресора РФ, у складі незаконного збройного формування «4 ОМСБр» т.зв.

«ЛНР» на окупованих збройними силами РФ території смт Великий Бурлук Куп'янського району Харківської області, вчиняв наступні дії:

- виконував вказівки та накази командирів з числа військовослужбовців збройних сил РФ та осіб з числа учасників незаконних збройних формувань так званої «ЛНР», які були за званням чи посадою вище;

- облаштував та укріплював блокпости, ніс чергування на блокпостах, копав окопи;

- під час несення служби у військовій польовій камуфльованій формі зразка збройних сил РФ із закріпленим на лівій руці відмітним розпізнавальним знаком у вигляді стрічки білого кольору, який може бути впізнаний на відстані, відкрито носив при собі вогнепальну;

- здійснював перевірки у осіб, які рухались через блок-пости, документів що посвідчують особу, перевірку їх речей, догляд транспортних засобів, здійснював контрольно-пропускні функції та охорону блокпостів.

При цьому Панішев Є.В. усвідомлює, що його діяльність у складі окупаційних військ російської федерації спрямована на заволодіння окремими територіями України та їх утримання, силову підтримку владних структур самопроголошеної республіки, знищення живої сили та матеріальних ресурсів Сил безпеки та оборони України, здійсненні терористичних та диверсійно-розвідувальних актів, з використанням вогнепальної зброї, вибухових речовин та іншого озброєння.

Зміст підозри Панішев Є.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Панішев Євген Володимирович, підозрюється у тому, що він з 24.02.2022, діючи умисно, в порушення ст. 68 Конституції України, підтримуючи проросійську ідеологію, з власної ініціативи, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, усвідомлюючи, що збройні сили російської федерації, здійснивши повномасштабне вторгнення на територію України, розпочали агресивну війну проти України, здійснюють на території України терористичні акти, залякують населення, вбивають громадян, захоплюють адміністративні будівлі органів державної влади і місцевого самоврядування України, військові частини та загалом територію України, вчиняють інші тяжкі й особливо тяжкі злочини, що призвело до дестабілізації суспільно-політичної ситуації в Україні та інших тяжких наслідків, маючи наміри надавати іноземній державі допомогу в проведенні підривної діяльності проти України та здійснювати збройний опір Збройними Силами України, перебуваючи та діючи у складі незаконного збройного формування «4 ОМСБр» терористичної організації «ЛНР», усвідомлював, що в умовах введеного на території України воєнного стану, розпочатої відкритої військової агресії РФ проти України, здійснення її збройними силами спільно з незаконними збройними формуваннями терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР» інтенсивних ракетно-бомбових ударів та артилерійських обстрілів по військовим та цивільним об'єктам на всій території України, окупації її територій, він тим самим перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту та своїми умисними діями на боці РФ як держави-агресора бере активну участь у військовій агресії проти України та надає іноземній державі допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України.

Так, не пізніше 01.01.2023 громадянин України Панішев Є.В. на підставі наказів військового командування збройних сил російської федерації у межах загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації спільно з членами незаконних збройних формувань терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», виконував бойові завдання, пов'язані із військовим захопленням території України.

У той же час, Панішев Є.В., діючи в складі свого підрозділу незаконного збройного формування «4 ОМСБр» терористичної організації «ЛНР», спільно з військовослужбовцями збройних сил російської федерації, брав участь в бойових діях поблизу таких населених пунктів:

- у березні 2022 року – в районі смт Великий Бурлук Харківської області;
- у червні 2022 року – на лінії м. Рубіжне – м. Сєвєродонецьк – с. Борівське Луганської області;
- у липні 2022 року – в районі с. Білогорівка Луганської області;
- у квітні 2023 року – в районі с. Кліщіївка та с. Андріївка Бахмутського району Донецької області;
- у період з липня по вересень 2023 року – на Курдюмівському напрямку в районі с. Кліщіївка та с. Андріївка Бахмутського району Донецької області.

Крім цього, він же у 2022-2023 роках брав участь в бойових діях в районах міст Сєвєродонецьк та Лисичанськ, села Жолобок та селища Білогорівка Сєвєродонецького району Луганської області, міста Бахмут, сіл Іванівське та Кліщіївка Бахмутського району Донецької області та інших районах Донецької, Луганської та Харківської областей.

При цьому Панішев Є.В. відкрито носив при собі вогнепальну зброю; був одягнений у військову форму зразка збройних сил рф з закріпленим на плечі лівої руки відмітним розпізнавальним знаком у вигляді стрічки білого кольору, який може бути розпізнаний на відстані (вказана біла стрічка на лівій руці як розпізнавальний знак фактично використовувалась як військовослужбовцями збройних сил РФ, так і членами незаконного збройного формування «4-й ОМБ 2 АК НМ ЛНР»).

Крім цього, у вказаний період часу Панішев Є.В., діючи на боці ворога – держави-агресора рф, у складі незаконного збройного формування «4 ОМСБр» т.зв. «ЛНР» на окупованих збройними силами рф території смт Великий Бурлук Куп'янського району Харківської області, вчиняв наступні дії:

- виконував вказівки та накази командирів з числа військовослужбовців збройних сил рф та осіб з числа учасників незаконних збройних формувань так званої «ЛНР», які були за званням чи посадою вище;
- облаштував та укріплював блокпости, ніс чергування на блокпостах, копав окопи;
- під час несення служби у військовій польовій камуфльованій формі зразка збройних сил рф із закріпленим на лівій руці відмітним розпізнавальним знаком у вигляді стрічки білого кольору, який може бути впізнаний на відстані, відкрито носив при собі вогнепальну;
- здійснював перевірки у осіб, які рухались через блок-пости, документів що посвідчують особу, перевірку їх речей, догляд транспортних засобів, огляд приватних помешкань громадян України, здійснював контрольні-пропускні функції та охорону блокпостів.

При цьому Панішев Є.В. усвідомлює, що його діяльність у складі окупаційних військ російської федерації спрямована на заволодіння окремими територіями України та їх утримання, силову підтримку владних структур самопроголошеної республіки, знищення живої сили та матеріальних ресурсів Сил безпеки та оборони

України, здійсненні терористичних та диверсійно-розвідувальних актів, з використанням вогнепальної зброї, вибухових речовин та іншого озброєння.

Таким чином, Панішев Євген Володимирович підозрюється у тому, що він своїми вищеописаними умисними діями, які виразились у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 111 КК України.

Старший слідчий - криміналіст слідчого відділу
Управління Служби безпеки України
у Хмельницькій області
капітан юстиції

 ОМЕЛЬЧЕНКО Володимир Володимирович

ПОГОДЖЕНО

Прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Хмельницької обласної прокуратури
30 серпня 2024 року

 ЯКУШКО Надія Анатоліївна

Підозрюваному роз'яснено його права та обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України:

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що

охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Крім того, на всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » серпня 2024 року

Захисник _____

« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » серпня 2024 року

Повідомлення про підозру вручив
старший слідчий - криміналіст слідчого відділу
УСБУ у Хмельницькій області
капітан юстиції

Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО